

A voltes amb Trump

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 13 de novembre de 2024

No volia parlar del tema que tractaré avui, perquè el personatge central ha de ser Donald Trump, per mi un tipus desagradable, per qualificar-lo de manera fluixa. Però ha guanyat amb claredat les eleccions nord-americanes i els demòcrates, com Kamala Harris, acceptem els resultats, cosa que ell no hauria fet si hagués guanyat la seva rival demòcrata. Estalvio els antecedents coneguts per tots. Em centraré a comentar, des del meu punt de vista, les implicacions que la presidència de Trump pot tenir en tres països: Mèxic, Ucraïna i Palestina.

Si Trump compleix amb la seva promesa d'expulsar per la frontera sud milions d'immigrants en situació irregular que ara malviuen als EUA, Mèxic es trobarà amb aquests milions de persones dins del seu territori perquè dubto que la immensa majoria es vegin en cor de tornar als seus països d'origen, sobretot a Centreamèrica. Mèxic és un país molt gran i amb més de cent milions d'habitants. Absorbir, però, aquests milions de persones desemparades que els pot entaforar Trump per la força li crearà un problema important com el crearia a qualsevol país. A aquest fet quantitatiu s'hi afegeix la situació d'inseguretat que regna en aquest país que conec i aprecio. Els càrtels violents que han anat en augment els darrers anys, sobretot a la meitat nord del país, fa que les persones expulsades per Trump puguin ser víctimes d'aquests grups sense escrúpols. Això s'afegirà a la necessitat de sobreviure d'aquests milions de persones. En altres èpoques Mèxic havia acollit immigrants espanyols, catalans, bascos i gallecs que hi van haver d'anar per raons econòmiques i polítiques, tal com van fer altres països de Llatina-Amèrica. La perspectiva que té Mèxic si Trump compleix amb la seva amenaça és difícil de preveure. Ara som al segle XXI.

Pel que fa a Ucraïna, la perspectiva no és més tranquil·litzadora. Trump ha promès acabar amb la guerra, però no diu com. Es veu que s'entén molt bé amb Putin. No m'estranya, són dos sàtrapes tallats pel mateix patró. Si els EUA retiren l'ajut militar a Ucraïna, la Unió Europea, tota sola, no podrà fer front al suport que necessita Zelenski. L'OTAN, sense els EUA, perd més de la meitat de la força i això no tan sols afectaria Ucraïna sinó a la mateixa Europa. Com podria Trump imposar la pau a Ucraïna? Una pau imposada per Trump i Putin no seria una pau justa. Zelenski, sense l'ajut dels EUA, hauria de claudicar i assumir allò que se'n diu "pau per territoris". Tot el territori ucraïnès que Rússia ha ocupat des de la invasió seria la moneda de canvi. Els ucraïnesos diuen que no ho volen acceptar. Però com podrien fer front a Rússia sense els EUA ? Zelenski hauria de dimitir i la situació a Ucraïna tornaria a ser tan caòtica com ho era abans de Zelenski i la inestabilitat afectaria tot Europa. Un apunt personal, permeteu-me'l. La solució més justa per resoldre el conflicte entre Ucraïna i Rússia seria fer referèndums a les respectives regions ocupades per Rússia, amb el control de les Nacions Unides, sobre si volen pertànyer a Ucraïna o Rússia. Ambdós països s'haurien de comprometre a acceptar els resultats. Que això és una utopia? Potser sí, però jo no hi veig una solució més justa.

Palestina. Sí Palestina o, si voleu, Palestina i Israel. Aquest és un conflicte més difícil de resoldre que el d'Ucraïna. Si algú conserva aquestes meves agosarades cartes, en trobaria una que vaig enviar al cap de poques setmanes de l'inici de conflicte a la Franja de Gaza. M'havia dedicat a estudiar els antecedents del territori palestino-israelià remuntant-me gairebé a Abraham per tractar d'entendre, cosa difícil, a qui pertanyia aquell territori. Crec que vaig arribar a la conclusió que ambdós hi tenen dret. Els hebreus nascuts a Palestina són de la mateixa raça que els àrabs palestins; descendeixen dels cananeus. Però, és clar, això no soluciona el conflicte. Aquell territori era una colònia

britànica, i els britànics, davant el terrorisme que contra ells practicaven palestins i hebreus, van decidir anar-se'n enganyant ambdues parts. Van dir a cadascú que aquell territori era seu. Un paper ben galdós com van fer quan van abandonar les nombroses colònies que tenien arreu del món. Les Nacions Unides van proposar la solució dels dos estats i sembla que no n'hi ha cap altra de més raonable. Es va crear la Cisjordània per als palestins, però Israel va esmicolar aquell territori i els colons israelians van ocupar i encara ocupen territoris palestins matant sempre que volen els seus ocupants amb la col·laboració de la policia i l'exèrcit. Anem, però, al conflicte actual.

Va començar amb el criminal atac de Hamàs un 7 d'octubre fent més de mil morts i centenars d'ostatges. Hamàs és un grup terrorista que de resultes d'unes eleccions que va guanyar va expulsar de la Franja de Gaza els ciutadans palestins comandats per l'Autoritat Nacional Palestina. Israel té dret a la seva defensa, però amb aquesta excusa va iniciar una represàlia desproporcionada i més criminal que l'atemptat perpetrat per Hamàs. No és qüestió de nombres, però el desnivell és enorme. Israel té l'exèrcit més poderós de tots aquells territoris. Però, tot sol el podria mantenir? Els països occidentals: Regne Unit, França, Alemanya, que així sembla que vol fes-se perdonar l'Holocaust i sobretot els EUA li donen suport militar. L'Estat espanyol fins fa poc també li venia armes. Encara que alguns han frenat aquest suport, els EUA encara són el principal aliat d'Israel, tant si manen els republicans com els demòcrates. Per què? Doncs perquè allí manen els diners i aquest és en mans del lobby jueu i magnats com l'impresentable Elon Musk o el mateix Trump que quan comenci el seu mandat reforçarà el suport a Netanyahu i, d'aquesta manera, reblarà el genocidi (no s'hi valen eufemismes) a Gaza. Ambdós, Trump i Netanyahu, ostentant el poder eludeixen els deutes amb la justícia. Podria seguir, però em sembla que per avui ja n'hi ha prou.